

17. prosince

Gn 49.1a.2.8–10

Jakub povolal své syny a řekl jim: „Shromážděte se a slyšte, synové Jakubovi, slyšte Izraele, svého otce! Judo, tvoji bratři tě budou chválit, tvá ruka dopadne na šíji tvých nepřátel, budou se ti klanět synové tvého otce. Lví mládě je Juda, od kořisti vstáváš, synu můj; uléhá si a odpočine jako lev, jako lvice, kdo se ho odváží rušit? **Nebude odňato žezlo od Judy, vladařská hůl od jeho kolen, dokud nepřijde Vládce; národy ho budou poslouchat.**“

Mt 1,1–17

Rodokmen Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahámova. Abrahám byl otec Izákův, Izák otec Jakubův, Jakub otec Judy a jeho bratří. Juda byl otec Fáresa a Záry - jejich (matka) byla Tamar. Fáres byl otec Chesronův, Chesron otec Aramův, Aram otec Aminadabův, Aminadab otec Násónův, Násón otec Salmónův, Salmón otec Boazův - jeho (matka) byla Rachab. Boaz byl otec Obédův - jeho (matka) byla Rút. Obéd byl otec Jesseův, Jesse otec krále Davida. David byl otec Šalomounův - jeho (matka) byla žena Uriášova. Šalomoun byl otec Rechabeamův, Rechabeam otec Abijáhův, Abijáh otec Asafův, Asaf otec Josafátův, Josafát otec Jorámův, Jorám otec Uzijáhův, Uzijáh otec Jotamův, Jotam otec Achazův, Achaz otec Ezechiášův, Ezechiáš otec Manasesův, Manases otec Ámonův, Ámon otec Jošijáhův, Jošijáh otec Jechonjáhův a jeho bratři za babylónského vyhnanství. Po babylónském vyhnanství Jechonjáh byl otec Šealtielův, Šealtiel byl otec Zorobábelův, Zorobábel byl otec Abiudův, Abiud Eliakimův, Eliakim Azórův, Azór Sádókův, Sádók Achimův, Achim Eliudův, Eliud Eleazarův, Eleazar Matanův, Matan Jakubův, **Jakub byl otec Josefa, muže Marie, z které se narodil Ježíš, nazývaný Kristus.** Dohromady je to tedy od Abraháma po Davida čtrnáct členů rodokmenu, od Davida až po babylónské vyhnanství čtrnáct a od babylónského vyhnanství až ke Kristu čtrnáct.

Rodokmen Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahámova. Abrahám byl otec Izákův, Izák otec Jakubův, Jakub otec Judy a jeho bratří. Juda byl otec... Dohromady je to tedy od Abraháma po Davida čtrnáct členů rodokmenu, od Davida až po babylónské vyhnanství čtrnáct a od babylónského vyhnanství až ke Kristu čtrnáct.

Jeden člověk viděl starého muže sázet strom. „To jsi tak pošetilý, že si myslíš, že ještě dočkáš plody?“ smál se mu. Starý muž odpověděl: „Když jsem přišel na svět, pil jsem vodu ze studny, kterou jsem nevykopal, jedl jsem ovoce ze stromu, který jsem nesázel. Užívám něčeho, na čem jsem nepracoval. Nechci být dlužníkem těch, kdo přijdou po mně. My lidé můžeme přežívat jen tak, že si přes hranice času podáváme ruce.“

Jiří Mikulášek – Někdo tě má rád, Biskupství brněnské 2015

Svatý Jan Pavel II. nás vyzval, abychom věnovali pozornost postavení starých lidí v rodině, protože existují kultury, které „v důsledku neuspořádaného průmyslového a urbanistického rozvoje nepříjemně vytlačily staré lidi na okraj společnosti a dosud v tom pokračují.“ Staří lidé pomáhají pochopit „návnaznost generací“ díky „charismatu spravovat trhliny“. Často jsou to prarodiče, kdo zajišťují předávání významných hodnot svým vnoučatům, a „mnoho lidí může potvrdit, že právě svým prarodičům vděčí za svoje uvedení do křesťanského života.“ Jejich slova, něha nebo pouhá přítomnost pomáhají dětem poznávat, že dějiny nezačínají jimi, ale že jsou dědici dlouhé cesty a že je třeba respektovat zázemí, které nás předchází. Ti, kdo zpětrhají tuto pojítka s dějinami, budou jen těžko vytvářet stále vztahy a přijímat, že nejsou pány reality.

papež František – Amoris laetitia, Paulínky 2016

Váží si práce svých předků a dokážu si uvědomit, že pokračuji na jejich díle? Dokážu se o nich vyjadřovat s úctou? Nechci žít na úkor budoucích pokolení?